

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-5873/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Mariju Klariću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja: Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika: Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 16. travnja 2026. u nazočnosti tužiteljeve opunomoćenice po zaposlenju, a u izočnosti tuženika, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev, kao neosnovan, koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d. iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje iz Zagreba, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, iznos od 4.418,04 EUR uz pripadajuću zateznu kamatu koja teče od 01.07.2025. do isplate prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, u roku 15 dana."

II. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadom parničnih troškova, sa zatraženim zateznim kamatama, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužba je predana ovome sudu e-Komunikacijom 17. rujna 2025. (obavijest o primitku elektroničkog podneska, koja prethodi listu 1), u kojoj se navodi da je Ivan Sauha, osiguranik HZMO-a, smrtno stradao u prometnoj nesreći koja se dogodila 10. prosinca 1987. na autocesti Zagreb-Beograd, kod mjesta Brodski Stupnik (Slavonski Brod). Za predmetnu nesreću pravomoćno je osuđen Nikola Kačavenda presudom Općinskog suda u Zagrebu posl. br. Ks-903/92, koji je upravljao automobilom registarskih oznaka ZG 504-850, osiguranim kod tuženika. Rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu, broj: MP-380899, od 27. travnja 1988. priznato je pravo na obiteljsku mirovinu Ljiljani Sauha, udovici umrlog osiguranika. Isplatom mirovine tužitelj trpi štetu koja za daljnje razdoblje od 1. rujna 2022. do 31. svibnja 2023. iznosi 4.418,04 EUR, a koji iznos tužitelj zahtijeva sukladno čl. 161. st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju. Za ranije razdoblje naknade štete iz istog štetnog događaja vođen je sudski postupak pred Općinskom sudu u Zagrebu pod posl. br. Pn-6623/94 i P-503/99, u kojem je pravomoćno utvrđena odgovornost tuženika za predmetni štetni događaj i u kojima je tuženik priznao odgovornost, štetni

događaj i pasivnu legitimaciju, te pravomoćno završen postupak vođen pred Trgovačkim sudom u Zagrebu posl. br. P-2837/12 i P-2153/2016. Tužitelj je pozvao tuženu na naknadu štetu nastalu isplatom obiteljske mirovine za utuženo razdoblje, u mirnom postupku odštetnim zahtjevom, no, po istom tuženik nije postupio. Tuženik odgovara tužitelju za štetu nastalu isplatom obiteljske mirovine na temelju odredbi čl. 161. i 164. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju, pa stoga tužitelj predlaže donijeti presudu kojom će se prihvatiti tužbeni zahtjev za isplatu iznosa 4.418,04 EUR sa zateznim kamatama od 1. srpnja 2025.

2. Odgovor na tužbu je predan ovome sudu e-Komunikacijom 26. veljače 2026. (obavijest o primitku elektroničkog podneska, koja prethodi listu 39), u kojem se navodi da tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Priznaje se pasivna legitimacija, nastanak šetnog događaja od 10. prosinca 1987., u kojem je stradao Ivan Sauha, tužiteljev osiguranik, te odgovornost. Međutim, u svezi primjene zakona, tuženik se protivi pravnom shvaćanju tužitelja da bi se u ovoj pravnoj stvari primjenjivale odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju. Naime, tuženikov pravni položaj, kao osiguratelja, temelji se na sklopljenom ugovoru o osiguranju od automobilske odgovornosti te se u pravnom odnosu između tužitelja i tuženika primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, kao posebnog zakona. Takvo pravno shvaćanje glede mjerodavnog zakona zauzeo je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama posl. br. Rev-12/2022-2 od 12. siječnja 2022., Rev- 5292/2019-2 od 16. lipnja 2020., Rev-x-288/2018 od 25. kolovoza 2020. i Revd- 1542/2025 od 16. travnja 2025. Tuženik poglavito upućuje na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev-12/2022-2 od 12. siječnja 2022., kojom se navodi da glede prvog pitanja ovaj sud je već u odluci posl. br. Rev-x-388/2018 od 25. kolovoza 2020. zauzeo pravno shvaćanje: "Naime, prema tom pravnom shvaćanju, za odluku o sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguratelja šetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog šetnog događaja (prometne nezgode). Istovjetno pravno shvaćanje zauzeto je i u kasnijim odlukama ovog suda, tako npr. u odluci broj Rev-5292/2019-2 od 16. lipnja 2020." Navedeno prihvaća i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske na sjednici trgovačkih i ostalih sporova 9. lipnja 2022. na kojoj donosi pravno shvaćanje: 1. Promjena pravnog shvaćanja prihvaćenog na 26. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova od 5. prosinca 2016. Nakon pravnog shvaćanja izraženog u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske mijenja se dosadašnje pravno shvaćanje ovoga suda te promijenjeno shvaćanje glasi: U sporu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO) protiv društva za osiguranje radi naknade štete nastale isplatom invalidske ili obiteljske mirovine koju je HZMO isplatio svom osiguraniku odnosno članovima osiguranikove obitelji primjenjuje se Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u trenutku isplate mirovine. Što se tiče pitanja osnovanosti tužbenog zahtjeva, s obzirom na to da je tužiteljevom osiguraniku, prema tužiteljevim navodima i priloženim ispravama, obiteljska mirovina na koju se odnosi tužiteljev zahtjev utvrđena zbog ozljede na radu, to ne postoji stvarna šteta, odnosno, razmjerni iznos koji bi tuženik u predmetnom slučaju bio dužan naknaditi tužitelju sukladno odredaba čl. 27. st. 2. i 3. ZOOP-a. Navedeno je također općeprihvaćeno pravo shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske i županijskih sudova, a na čiju praksu se tuženik poziva. Zaključno, tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbeni zahtjevi, uz naknadu tuženiku parničnih troškova sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude.

3. Tijekom postupka izvedeni su dokazi i to uvidom u tužiteljev zahtjev za naknadu štete u iznosu 4.418,04 EUR, upućen tuženiku, uz obračun isplata obiteljske mirovine (korisnice Ljiljane Sauha) za razdoblje 1. listopada 2022.-31. svibnja 2023., uz povratnicu i utemeljeni odgovor tuženika, od 30. lipnja 2025. (list 3-6), prijavu o ozljedi na radu, od 16. ožujka 1988., zapisnik o očevidu, od 14. prosinca 1987., tužiteljevo rješenje, broj: MP-380899 UP/I, od 27. travnja 1988. (list 7-18), presudu ovoga suda posl. br. (Pn-6623/94) P-503/99 od 2. travnja 2001. (list 19-23), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-2837/12 od 8. srpnja 2013. (list 25-27), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1344/2014 od 15. lipnja 2015. (list 29-33) i sudsku nagodbu sklopljenu kod Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-2153/2016 od 27. veljače 2017. (list 35 i 36).

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev za regresnu isplatu, kao stvarne štete zbog isplate obiteljske mirovine, uslijed ozljede na radu, uzrokovane prometnom nesrećom, za koju je odgovoran tuženikov osiguranik.

Nije sporna pasivna legitimacija, nastanak štetnog događaja i odgovornost.

Sporna je osnovanost i visina tužbenog zahtjeva. Poglavitito se upire na primjenu mjerodavnog prava.

6. Uvidom u prijavu o ozljedi na radu, od 16. ožujka 1988. i zapisnik o očevidu, od 14. prosinca 1987. (list 7-14), utvrđeno je da je Ivan Sauha, osiguranik HZMO-a, tijekom službenog puta, tj. za vrijeme redovitog rada, ozlijeđen na radu, odnosno smrtno stradao u prometnoj nesreći koja se dogodila 10. prosinca 1987. na autocesti Zagreb-Beograd, kod mjesta Brodski Stupnik (Slavonski Brod), dok je u istoj prometnoj nesreći sudjelovao Nikola Kačavenda, koji je upravljao automobilom registracijskih oznaka ZG 504-850, osiguranim kod tuženika, koji tuženikov osiguranik je za predmetnu nesreću pravomoćno osuđen presudom Općinskog suda u Zagrebu posl. br. Ks-903/92.

7. Uvidom u rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Zagrebu, broj: MP-380899 UP/I, od 27. travnja 1988. (list 15-18), je priznato je pravo na obiteljsku mirovinu Ljiljani Sauha, udovici umrlog osiguranika Ivana Sauhe, počev od 10. prosinca 1987.

8. Uvidom u presudu ovoga suda posl. br. (Pn-6623/94) P-503/99 od 2. travnja 2001. (list 19-23), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-2837/12 od 8. srpnja 2013. (list 25-27), presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1344/2014 od 15. lipnja 2015. (list 29-33) i sudsku nagodbu sklopljenu kod Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-2153/2016 od 27. veljače 2017. (list 35 i 36) utvrđeno je da je ovdje tužitelj, sukladno čl. 161. st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju, zahtijevao od ovdje tuženika naknadu štete koju je pretrpio isplatom obiteljske mirovine za ranije razdoblje, dakle radi naknade štete iz istog štetnog događaja vođen je sudski postupak pred Općinskom sudu u Zagrebu pod posl. br. (Pn-6623/94) P-503/99, u kojem je pravomoćno utvrđena odgovornost tuženika za predmetni štetni događaj i u kojima je tuženik priznao odgovornost, štetni događaj i pasivnu legitimaciju, te pravomoćno završen postupak vođen pred Trgovačkim sudom u Zagrebu posl. br. P-2837/2012, P-1344/2014 i P-2153/2016, odnosno prihvaćen je tužbeni zahtjev.

9. Uvidom u tužiteljev zahtjev za naknadu štete u iznosu 4.418,04 EUR, upućen tuženiku, uz obračun isplata obiteljske mirovine (korisnice Ljiljane Sauha) za razdoblje 1. listopada 2022.-31. svibnja 2023., uz povratnicu i utemeljeni odgovor tuženika, od 30. lipnja 2025. (list 3-6), utvrđeno je da istim tužitelj zahtijeva naknadu štete koju trpi isplatom obiteljske mirovine, koja za daljnje razdoblje od 1. rujna 2022. do 31. svibnja 2023. iznosi 4.418,04 EUR, kako to proizlazi iz obračuna isplata obiteljske mirovine, a koji iznos tužitelj zahtijeva sukladno čl. 161. st. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju. Dakle, tužitelj je pozvao tuženika na naknadu štetu nastalu isplatom obiteljske mirovine za utuženo razdoblje, u mirnom postupku odštetnim zahtjevom, no, po istom tuženik nije postupio.

10. Daljnji dokazi nisu izvedeni, s obzirom da ne mogu biti od utjecaja na odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, s obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev. Osim toga sud, stranke i drugi sudionici moraju nastojati provesti postupak bez odugovlačenja, u razumnom roku i sa što manje troškova te je sud dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku, u smislu čl. 10. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP).

11. Poglavitito tuženik osporava osnovanost tužbenog zahtjeva, s obzirom da je tužiteljevom osiguraniku prema tužiteljevim navodima i priloženim ispravama, obiteljska mirovina na koju se odnosi tužiteljev zahtjev utvrđena smrtnog stradavanja u prometnoj nesreći tužiteljevog osiguranika, odnosno zbog ozljede na radu, pa stoga tuženik navodi da ne postoji stvarna šteta, odnosno, razmjeran iznos koji bi tuženik u predmetnom slučaju bio dužan naknaditi tužitelju, sukladno odredbi čl. 27. st. 2. i st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14. i 155/23., dalje: ZOOP).

Stoga, tuženik je osporio osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, pri tome se protivi pravnom shvaćanju tužitelja da bi se u ovoj pravnoj stvari primjenjivale odredbe i to poglavito čl. 161. i 164. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, br. 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., 120/16., 18/18., 62/18., 115/18., 102/19., 84/21. i 119/22.). Za odluku u sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, protiv osiguratelja štetnika, ovdje tuženika, radi povrata iznosa isplaćenih na ime obiteljske mirovine, mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme kada su izvršene isplate mirovina, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja-prometne nesreće.

Naime, tuženik s pravom ističe da je njegova obveza, kao osiguratelja, uređena ZOOP-om, temeljem kojeg zakona je i sklopljen ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti, slijedom čega tuženik može odgovarati samo u okviru odredbi citiranog zakona i njime preuzetih obveza.

12. Prema tome, u pravnom odnosu između tužitelja i tuženika primjenjuju se odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, kao posebnog zakona, poglavito mjerodavna odredba čl. 27. ZOOP-a, koja uređuje subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja prema društvima za osiguranja, odnosno obvezu potonjih za naknadu stvarne štete, među inim i tužitelju, ali u okviru odgovornosti osiguranika društva za osiguranje i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

13. Stoga, iako je po pravilima parničnog postupka sud vezan odlukom u kaznenom postupku glede postojanja kazneno djela i kaznene odgovornosti (čl. 12. st. 3. ZPP-a), sudeći po recentnoj sudskoj praksi, to ipak ne isključuje pravo tuženika dokazivati

suprotne činjenice, čak niti u takvom slučaju kada je riječ o prometnim nesrećama, kao dakle i u ovom postupku, jer kako navode viši sudovi, tuženiku se mora omogućiti puno pravo na raspravljanje u parničnom postupku.

14. Zaključno, pravilno obrazlaže tuženik da je osnovanost tužiteljeve tražbine potrebno prosuđivati primjenom odredbe čl. 27. ZOOP-a, jer je to jedini zakon po kojem se mogu utvrđivati obveze tuženika za naknadom štete, a s obzirom na njegov pravni položaj osiguratelja od obvezne automobilske odgovornosti za štete počinjene trećim osobama. Temeljem iste odredbe obveza tuženika, kao osiguratelja, postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos mirovine koju tužitelj isplaćuje svojem osiguraniku bio veći od razmjernog iznosa mirovine utvrđene za slučaj umirovljenja zbog ozljede na radu.

15. Odredbom čl. 8. st. 1. ZOOP-a tuženik, kao društvo za osiguranje, ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama istog Zakona, a kojim odredbama je uređen i opseg pokrića odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće sklopljenim ugovorom, te obujam i opseg osiguranog pokrića, a temeljem čega se sukladno načelu razmjernosti i naplaćuje odnosno obračunava premija osiguranja.

16. Nadalje, odredbom čl. 27. ZOOP-a je propisana obveza društva za osiguranje da zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja naknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, s tim da se stvarnom štetom smatra između ostalog razlika između invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO-a i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu, a iste odredbe odgovarajuće se primjenjuje na subrogacijske zahtjeve društva za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja, dok je čl. 161. st. 2. ZOMO-a propisano da naknada stvarne štete koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovog zakona obuhvaća ukupne iznose davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to novčana davanja isplaćena po osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje obiteljska mirovina, bez obzira bi li umrli osiguranik da je živ ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu

17. Dakle, u ovom slučaju prema odredbi čl. 27. ZOOP-a obveza tuženika postojala bi samo onda ukoliko bi razmjerni iznos mirovine koji je isplaćen udovici umrlog osiguranika HZMO-a bio veći od razmjernog iznosa mirovine koja bi se osiguraniku tužitelja isplatila da nije smrtno stradao, pa s obzirom da tužitelj ne osporava da je obiteljska mirovina koju tužitelj isplaćuje uvijek manja od starosne mirovine i invalidske mirovine zbog ozljede na radu, to u ovom slučaju ne proizlazi da je tužitelj trpio stvarnu štetu koju bi mu tuženik bio dužan naknaditi, sukladno odredbi čl. 27. ZOOP-a, to je tužbeni zahtjev neosnovan (odluka Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-1970/2022-2 od 19. srpnja 2022., odluka Županijskog suda u Zadru posl. br. GŽ-98/2023-2 od 16. veljače 2023.).

18. S obzirom da je po navodima tužbe uzrok umirovljenja tužiteljevog osiguranika ozljeda na radu, kao posljedica predmetne prometne nesreće, ne proizlazi postojanje (pozitivne) razlike između mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu, dok tužitelj drukčije ne tvrdi niti dokazuje (odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Revd-2138/23 i Rev-235/23). Dakle, tužitelj nije dokazao, iako je u skladu s čl. 219. st. 1. ZPP bi dužan dokazati, da je isplatom obiteljske mirovine u utuženom razdoblju pretrpio stvarnu štetu koju bi u skladu s čl. 27. ZOOP-a mogao osnovano zahtijevati

od tuženika, jer nije dokazao da bi postojala razlika između obiteljske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu.

19. Tužitelj, na kojem je teret dokazivanja osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva, uopće nije dokazao postojanje obveze tuženika u smislu čl. 27. ZOOP-a niti odgovornost tuženikovog osiguranika za prometnu nesreću.

Odredbom čl. 219. st. 1. ZPP-a je propisano da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Naime, prema čl. 221.a ZPP-a ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Uzgred rečeno, tužitelj nije pridonio odgovarajući dokaz radi utvrđenja istinitosti svojih navoda, poglavito glede odgovornosti tuženika, kao osiguratelj, pa se u ovom slučaju ima primijeniti pravilo o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a), koje obvezuje sud da uzme da nije istinita tvrdnja za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava.

20. Budući da tužitelj nije dokazao odlučne činjenice na kojima temelji svoj zahtjev, s obzirom na odredbe čl. 7., 219. i 221.a ZPP-a, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, kako je odlučeno pod toč. I. izreke presude.

21. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, odnosno isti su odmjereni s obzirom na vrijednost predmeta spora i zahtjev za naknadu troškova.

22. Slijedom navedenog, budući da tužitelj ne zahtijeva naknadu troškova postupka, isti mu nisu niti odmjereni odnosno o istom nije odlučeno.

23. Tuženiku je valjalo odmjeriti troškove postupka, kao potrebite za vođenje parnice, s obzirom na postavljen zahtjev za naknadom istih. Međutim, tuženiku nije priznat trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu po odluci suda, jer obveza plateža istoga nastaje po pravomoćnom završetku postupka i ovisno o uspjehu u sporu, to tim više što isti zahtjev nije određeno postavljen u visini (čl. 164. st. 2. ZPP-a). Stoga je valjalo odbiti tuženikov zahtjev za naknadom parničnih troškova sa zatraženim zateznim kamatama, kako je odlučeno pod toč. II. izreke presude.

24. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, br. 57/22.) su iskazane novčane vrijednosti, s obzirom na fiksni tečaj konverzije 7,53450 HRK / 1 EUR.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

S u d a c:
Mario Klarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude je dopuštena žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku 15 dana od dana objave presude, odnosno od dana dostave ove presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. ZPP-a).

DNA: - tužitelj i
- tuženik.

Broj zapisa: **9-30888-a91db**

Kontrolni broj: **07994-15828-dc25d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.